

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Enarratio Epistolæ Prioris Ad Timothevm, Et Dvorvm Capitum secundæ

Melanchthon, Philipp

Vitebergæ, 1561

VD16 M 3167

Certus est sermo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36308

I. EPISTOLA AD

ca 11. *Quantò magis pater uester cœlestis dabit Spiritum sanctum petentibus: Et pio studio discamus ueritatem, & caueamus ne eam oppugnemus.*

Ceterum sunt discrimina inter errata ignorantie, & delicta contra conscientiam, quæ utriusque multiplicia sunt, Nam & affectata ignorantia delictum est contra conscientiam, Et interdum fit affectata ignorantia blasphemia, ut in multis Phariseis cum uidelicet corda conuicta testimonijs diuinis, tamen ardent odio, & conantur delere uocem Dei, Et alijs persuadere esse eam Diabolicam. Hæc discrimina peccatorum iudicari postea possunt, cum uidemus aliquos indulgentes suis furoribus ad pœnitentiam redire noluisse.

Certus est sermo.

Supra de Lege concionatus est, nunc inserit summam Euangelij, sed ualde breuiter, quia scribit ad auditorem qui fuerat ipsius comes longo tempore, & benè cognouerat totam doctrinam uocem. Ac initio asseueratio posita est, Certus est sermo & firmissimè amplectendus. Hac asseueratione in nobis quoq; fidem confirmemus, ut ex dubitationibus eluctemur, & uerè statuamus nos recipi & exaudiri.

TIMOTH: CAP. I. 15

Hic autem repetat unusquisq; apud sese integram doctrinam de Iustificatione, de qua semper eodem modo dicimus, Et exordium doctrinae ex uerbis Domini sumimus, Ite praedicantes poenitentiam & remissionem peccatorum in nomine meo. Hac fieri oportet in conuersione. Primum oportet argui peccatum, perterrefieri corda, Sicut & Dominus inquit Mar: 1. cap. Agite poenitentiam, Et 2. Cor: 7. dicitur, Tristitia secundum Deum poenitentiam efficit ad salutem. Et Esai: ultimo. Ad quem respiciam? ad contritum & humiliatum, & tremmentem sermones meos. Et lusiurandum flagitat in nobis conuersionem cum inquit Ezech: 18. & 33. Viuo ego, nolo mortem peccatoris, sed ut couuertatur & uiuat. Et exempla congruunt Adam, Eua, Dauid, accusantur & horribiliter expauescunt.

Hos pauores & sensum irae Dei uocauerunt usitate contritionem, de qua recte docendi sunt homines, ne uel nobis ipsi blandiamur caeca securitate, uel ruamus in desperationem, uel ledatur gloria Filij Dei, & deleatur Euangelium, Sicut Monachi tetros errores finxerunt, quibus Euangelium prorsus obscuratum est, & uera consolatio pijs mentibus erepta est. Quanquam enim uerum est oportere in nobis esse aliquam contritionem, aliquos pauores, & dolores quod Deum offen-

I. EPISTOLA AD

offenderimus, Tamen hi duo errores falsissimi sunt, quod oporteat sufficientem esse contritionem, & quod sufficiens contritio mereatur remissionem peccatorum. Primum enim nulla potest esse sufficiens contritio, & cum crescit dolor sine consolatione mergitur homo in mortem & in eternum exitium, iuxta illud Rom: 3. Lex inuicem efficit. Item 2. Cor: 3. Lex occidit. Deinde certissimum est remitti peccata Gratis propter Filium Dei, & nequaquam propter nostram contritionem uel dilectionem.

Sed perterrefactae mentes audiant uocem Euangelij quam hic recitat Paulus, Certus est sermo & firmissime amplectendus, quod Christus uenerit in hunc mundum saluos facere peccatores. Vult enim hoc dicere Paulus, uocem Euangelij de gratuita reconciliatione nequaquam notari esse iudicio naturali, nec esse uocem Legis, sed singulare & mirandum decretum esse diuinitatis de redemptione generis humani per Filium, ideo adserte inquit, Christus Iesus uenit in mundum, quod si dicat, iubeo te causam considerare cur in mundum uenerit Filius Dei, Non est missus sicut Moyses aut alij Prophetae, sed fuit hic mediator caelestis, & nunc ideo ad nos uenit ut fieret uictima. Et sciri oportet quae beneficia attulerit, & quomodo nobis adplicentur. Adfert autem remissionem

nem peccatorum, imputationem iusticiæ, donationem Spiritus Sancti, & uitæ æternæ. Et post hanc uitam resurrectionem & uitam æternam. Accipiuntur autem in hac uita propter ipsum Gratis non propter nostra merita, Sola Fide, remissio peccatorum, imputatio iusticiæ, donatio Spiritus Sancti & uitæ æternæ. Hæc est uox Euangelij propria, cuius intellectum natium ut retineamus, uocabula rectè intelligenda sunt, Nam ex deprauatione uocabulorum aliæ tenebræ ortæ sunt.

De uocabulo Iusticiæ.

Hebraica phrasis est in uerbo Iustificari, ut scilicet dicam, Scipio iustificatus est accusantibus tribu- nis plebis, id est, absolutus est, Et pronunciatum est eum esse iustum. Ita hic iustificari homines propter Mediatore, est accipere eos remissionem peccatorum, & pronunciar iustos, id est, reputari iustos seu acceptos propter ipsum imputata nobis iusticia ipsius. Et cum hac acceptatione coniuncta est donatio Spiritus Sancti & uitæ æternæ.

Et fit magis perspicuum uocabulum Iusticiæ cum significatio Paulina discernitur à modis Philosophicis. Nam iustus more Philosophico significat